

УДК 347.634/.637

Олена Юрійвна НОСОВА,

курсант групи Ф1-203 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри цивільно-правових дисциплін

факультету № 4 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Євко В. Ю.

ДОГОВІР ПРО НАДАННЯ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПОСЛУГ

Активне запровадження інноваційних технологій у телекомунікаційну сферу протягом останніх десятиліть сприяло формуванню нового типу світової економіки, де серед ключових факторів конкурентоспроможності виступають інформація, якість телекомунікаційних мереж та доступ у них.

Телекомунікаційна сфера як структурний комплекс економіки є сукупністю окремих ринків базових телекомунікаційних послуг (мобільного зв'язку, радіоринку, Інтернет-послуг тощо).

Телекомунікаційні послуги в системі послуг зв'язку, визначаються як продукт діяльності оператора та/або провайдера телекомунікацій, спрямований на задоволення потреб споживачів у сфері телекомунікацій.

Умовами надання телекомунікаційних послуг є укладення договору між оператором, провайдером телекомунікацій і споживачем телекомунікаційних послуг та оплата замовленої споживачем телекомунікаційної послуги.

Договір про надання телекомунікаційних послуг – це правочин, укладений між споживачем і оператором, провайдером, за яким оператор, провайдер зобов'язується на замовлення споживача надавати послуги, а споживач – їх оплачувати, якщо інше не передбачено договором.

Договірні відносини між суб'єктами телекомунікаційного комплексу, що формуються в процесі надання телекомунікаційних послуг, потребують цілої низки допоміжних договорів, які будуть забезпечувати технічне функціонування необхідних ланок телекомунікаційної інфраструктури і укладаються між суб'єктами телекомунікаційної діяльності відповідно до тієї чи іншої телекомунікаційної технології передачі інформаційного продукту.

Договір із споживачем про надання загальнодоступних послуг може бути укладений за бажанням споживача в письмовій формі шляхом оформлення єдиного документа, підписаного сторонами.

Умови договору про надання загальнодоступних послуг повинні оприлюднюватись та передбачати надання послуг на умовах, однакових для всіх споживачів, крім тих, кому за законом надано відповідні пільги.

Оператор, провайдер, які надають загальнодоступні послуги, не мають права відмовити споживачу в укладенні договору на надання цих послуг за наявності в нього технічної можливості їх надання та надання споживачем відомостей, передбачених законодавством для укладення договору та надання послуг. Таким чином, договір про надання телекомунікаційних послуг є публічним договором, а отже на нього поширюються відповідні норми законодавства про захист прав споживачів.

Предметом договору є надання оператором, провайдером певних видів послуг в обсягах та кількості, обумовлених сторонами, за встановленими значеннями показників якості та їх оплата споживачем, якщо інше не встановлено договором.

Проте телекомунікаційні послуги є неоднорідними, адже від способу технічної передачі тієї чи іншої послуги залежить, яка саме базова інформація може передаватися завдяки їй. Разом із тим передача, зберігання, обробка їх спільного разового об'єкта – інформації, визначає основний зміст предмету договору про надання відповідних телекомунікаційних послуг. Кожен вид телекомунікації утворює власний універсальний простір – зі своїми суб'єктами, технічними особливостями передачі даних і водночас особливостями передачі певних видів інформаційних продуктів по тих самих каналах зв'язку, технічним обладнанням, що обумовлює особливості укладення та виконання окремих видів договорів про надання телекомунікаційних послуг.

Крім того, умовами договору є: організаційні та технічні умови надання послуг; права та обов'язки сторін; тарифи, тарифні плани на послуги (пакети послуг) та порядок розрахунків за них; відповідальність сторін; строк дії договору, внесення змін та припинення його дії; інші умови, що не суперечать законодавству.

Таким чином, договори про надання телекомунікаційних послуг мають публічний характер і порядок їх укладення та умови, які вони містять залежать від виду інформації, яка передається по каналам зв'язку.

Одержано 17.04.2018

УДК 347

Сергій Васильович ЧЕБАН,

курсант групи Ф2-201 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри цивільно-правових дисциплін

факультету № 4 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Піхурець О. В.

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ КІБЕРСКВОТТИНГУ

Доступність та простота реєстрації доменного імені спричинила проблеми пов'язані з неправомірним використанням прав на них. У той же час відсутність законодавчого визначення доменних імен як різновиду об'єктів права інтелектуальної власності не суперечить твердженням про можливість поширення на нього правової охорони цивільним законодавством. Так, відповідно до ст. 420 ГК України можуть отримати охорону та інші не вказані цій статті об'єкти права інтелектуальної власності, оскільки зазначений перелік об'єктів є відкритим. Доменні імена за своєю юридичною природою прирівнюються до засобів індивідуалізації учасників цивільного обороту, товарів і послуг. Так, в ст. 1 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» визнається можливість віднесення доменних імен до засобів індивідуалізації, а саме, доменне ім'я – ім'я, що використовується для адресації комп'ютерів і ресурсів в Інтернеті. Це